

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lífky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobců: **a) obec Božetice**, se sídlem Božetice 17, 399 01 Milevsko, **b) město Jistebnice**, se sídlem Náměstí 1, 391 33 Jistebnice, **c) obec Nadějkov**, se sídlem náměstí Prokopa Chocholouška 6, 398 52 Nadějkov, **d) „Zachovalý kraj“**, se sídlem Božetice 39, 391 32 Jistebnice, všichni zastoupeni **Mgr. Pavlem Douchou**, advokátem, se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 4. 2015, č. j. 984/M/15 23837/ENV/15, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ministra životního prostředí žalovaného ze dne 10. 4. 2015, č. j. 984/M/15 23837/ENV/15, byl zamítnut rozklad žalobců proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 10. 2014, č. j. 67528/ENV/13 1131/510/13, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo vyhověno žádosti České republiky – Správy úložišť radioaktivních odpadů o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry „Magdaléna“ za účelem průzkumu geologických podmínek pro možnou budoucí výstavbu hlubinného úložiště radioaktivních odpadů.

Proti rozhodnutí ministra životního prostředí podali žalobci žalobu a současně navrhli, aby žalobě byl přiznán odkladný účinek. Jako důvod této žádosti uvedli, že stanovením průzkumného území byla otevřena problematika nanejvýše závažná a výjimečná, neboť s takovou rizikovou stavbu neexistují v České republice doposud žádné zkušenosti, přičemž je zřejmé, že stavba ovlivní životy obyvatel na mnoho let dopředu. Podle žalobců je třeba tyto faktory zvažovat již ve fázi stanovení průzkumného území. Podle jeho názoru na jednotlivé etapy nelze nahlížet jako na samostatná řízení, nýbrž jako na jeden celek, na jehož konci může být stavba, která nemá obdoby a jejíž rizika nelze dohlédnout. Žalobci jsou přesvědčeni, že již stanovením průzkumného území, resp. zahájením příslušných geologických prací, může dojít k negativnímu vlivu na život v lokalitě Magdaléna a na místní životní prostředí a krajinu, přičemž může být minimálně ohrožena krajinářsky cenná lokalita jižně od Jistebnice, resp. Přírodní park Jistebnická vrchovina. Zahájení příslušných geologických prací může vést ke ztrátě či snížení pohody bydlení v oblasti, reputace lokality apod.

Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě poukázal na skutečnost, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, jež bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno, bylo stanoveno průzkumné území s tím, že základní podmínkou pro provádění průzkumných prací je to, že na ploše průzkumného území nebudou prováděny technické práce, tedy práce spojené se zásahem do pozemku ve smyslu § 2 písm. b) vyhlášky č. 369/2004 Sb., o projektování a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových

faktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že žalobci udávaná újma v podobě zásahu do životního prostředí či krajiny s ohledem na provádění průzkumu neinvazivními metodami nemůže vzniknout. Proto je přesvědčen, že není naplněna základní podmínka přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“).

O podaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvážil Městský soud v Praze takto:

Podle ust. § 73 odst. 2 a 3 s.ř.s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Zákon v citovaném ustanovení stanoví celkem tři zákonné předpoklady:

1. výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu,
2. tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám,
3. přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.

Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení soudního řízení ve věci samé, a nelze proto proti němu podat kasační stížnost [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s., k tomu srov. rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. III.ÚS 156/05]. Z toho vyplývá, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává v mezích žalobních bodů žalobou napadené výroky rozhodnutí, jak to musí činit při rozhodování ve věci samé (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů.

Přiznání odkladného účinku žalobě v řízení před soudem tak má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zrušeno zákonným postupem. Současně je však v některých případech výhradním prostředkem, jak lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, ale i faktický, tedy aby ochrana poskytovaná veřejným subjektivním právům žalobce prostřednictvím institutu žaloby proti rozhodnutí správního orgánu byla včasná a spravedlivá.

Tvrdit a prokázat první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, protože je to on, kdo se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy, musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem. Zároveň musí jít o následek určité výrazné intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu.

V případě žalobců soud existenci takové újmy nespaturuje.

Žaloba směřuje proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry podle § 4a odst. 1 a § 22a odst. 1 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně bylo stanoveno průzkumné území za účelem zjištění vhodných geologických, geomechanických, strukturních, geochemických a hydrogeologických podmínek pro možnost vybudování podzemního úložiště vyhořelého jaderného paliva a ostatních radioaktivních odpadů. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zároveň pro prováděné geologické práce stanovena následující podmínka: „Na ploše průzkumného území nebudou prováděny technické práce, tj. práce spojené se zásahem do pozemku ve smyslu § 2 písm. b) vyhlášky č. 369/2004 Sb., o projektování a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových faktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek. Mohou být prováděny pouze práce, které se za technické nepovažují, a to:

- studium, zhodnocení a reinterpretační existujících podkladů,
- aplikace metod dálkového průzkumu včetně využití družicových dat,
- geologické mapování do měřítka 1:5000,
- hydrogeologické mapování,
- účelové hydrogeologické mapování,
- povrchové geofyzikální měření,
- plošná geometrie,
- analýza vzorků,
- závěrečné hodnocení výsledku prací a vytvoření přípovrchového modelu lokalit.“

Z takto vymezené podmínky provádění geologických prací je zřejmé, že ve stanoveném průzkumném území nebude prováděn žádný zásah do zemské kůry, část geologických prací bude spočívat ve vyhodnocování dat získaných dálkovým průzkumem či z dosavadních podkladů, ostatní práce mají charakter prací mapovacích a měřických. Pojmově tak tyto činnosti nemohou vést ke vzniku újmy, kterou žalobce uvádí, tedy k narušení pohody bydlení, životního prostředí či krajinného rázu v lokalitách dotčených stanoveným průzkumným územím. Žalobce tak neosvědčil existenci první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k tomu, že výše uvedené podmínky mají kumulativní charakter, soud se již nezabýval naplněním ostatních podmínek a odkladný účinek žalobě nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

V Praze dne 31. července 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
Ivana Vodehnalová